

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep.
0030 OSLO

Deres ref: 10/2246 SL RaH/rla

Dato: 1. november 2010

Høring – forskriftsbestemmelser til skattebetalingsloven § 16-50 om privatpersoners ansvar ved kontantkjøp, og til skatteloven § 6-51 og merverdiavgiftsloven § 8-8 om avskjæring av næringsdrivendes rett til fradrag dersom oppgjøret ikke betales via bank

Vi viser til høringsbrev av 8. september 2010, med vedlagt høringsnotat.

Betaling via bank som vilkår for å unngå ansvar

Departementet legger til grunn at det ikke alltid er nødvendig at betaling skjer fra konto til konto, for at betalingen skal anses skjedd via bank. Det vil også kunne være tilstrekkelig at betalingen skjer til konto på tjenesteyters side, altså ved kontant betaling til selgers konto.

Departementet legger likevel til grunn at vilkåret for ansvarsfritak ved kontant betaling til konto er at banken registrerer og oppbevarer opplysninger om det beløp oppdraget omfatter, hvem betaler og betalingsmottaker er og tidspunktet for når betalingen er foretatt.

Etter Skattebetalerforeningens syn er dette å strekke kjøpers ansvar for langt. Om banken registrerer og oppbevarer opplysningene er utenfor kjøpers kontroll, og det er etter vårt syn klart urimelig om manglende registrering og oppbevaring fører til ansvar for kjøper. Det må etter vårt syn være tilstrekkelig at kjøper har synlig-gjort betalingen hos mottaker ved å betale til mottakers bankkontonummer. Så langt vi vet, har bankene heller ingen lovbestemt plikt til å registrere opplysninger om betaler ved kontant betaling av faktura i banken.

Fastsetting av kjøpers ansvar

Departementet foreslår at kjøpers ansvar for den næringsdrivendes skatte- og avgiftsunndragelse fastsettes etter en sjablonmodell.

Skattebetalerforeningen ser at det kan være et behov for en slik forenklet fastsettelse. Det grunnleggende utgangspunktet må likevel være at ansvaret ikke settes høyere enn det unndratt skatt og avgift vil utgjøre for den næringsdrivende – begrunnelsen for ansvaret rekker ikke lenger enn dette.

Det er derfor prisverdig at departementet uttaler at skattekontoret bør stå fritt til å fastsette et lavere beregningsgrunnlag enn sjablonen dersom omstendighetene tilsier dette. Etter vårt syn imidlertid dette en for forsiktig uttalelse.

Skattemyndighetene bør tilstrebe at kjøper ikke blir ansvarliggjort for en større skatte- og avgiftsunndragelse enn den som faktisk har funnet sted.

Det er videre uheldig at dette alternative beregningsgrunnlaget ikke fremkommer av selve forskriftsteksten, hvor bare sjablonregelen er tatt med. Det bør tas inn et punkt i forskriften som legger føringer for hvilke situasjoner beregningsgrunnlaget skal settes lavere enn sjablonen.

Med vennlig hilsen
Skattebetalernes Advokat- og Servicekontor AS

Gry Nilsen
advokat

Rolf Lothe
advokatfullmektig